

Advent

Advent is wachten en toch hopen zoals de akker 's winters wacht, zoals een vrouw een kind verwacht, zoals de morgen na de nacht.

Advent is toekomst en verleden, is "nog niet" en toch "reeds echt" omdat we weten en geloven dat God zijn eigen leven in onze mensenhanden legt.

Advent is een tijd waarin wij opnieuw op zoek gaan naar de weg die leidt naar God en waarin we opnieuw zullen ontdekken dat die weg over de aarde loopt en dat Gods glimlach oplicht in het gelaat van de mensen.

Advent is een zoektocht naar geluk en nabijheid van mensen met wie wij ons sterk verbonden voelen, onze familie, onze parochiegemeenschap, vrienden waarmee we samenwerken, mensen uit onze verenigingen.

Advent is even tijd maken om te zien hoe God kan komen in eenvoudige mensen, in armen en uitgestotenen, in vluchtelingen, in vreemdelingen maar ook in liefdevolle mensen.

Advent is ook een tijd om ruimte te scheppen om God te laten komen in ons eigen hart en ons eigen leven. Verlangen wij niet naar Iemand die zin geeft aan het leven en aan onze relaties en begrip heeft voor onze verlangens en verwachtingen? Hopen wij niet om er ergens mee terecht te kunnen?

Advent is een tijd waarin onze bekommernis ook uitgaat naar jongeren die elkaar zoeken en niet vinden, die voor de grote uitdagingen staan van de moderne tijd en die wij hopen op weg te kunnen zetten in hun tasten en proberen.

Advent is ook een tijd waarin wij dieper de pijn voelen van vrienden en relaties te moeten loslaten of van een definitief afscheid na langdurige ziekte en dood.

Advent betekent ook: het wonder een kans geven, het wonder dat God ons in mensen heel nabijkomt wanneer we maar de moed hebben om te luisteren naar andermans verhaal van lief en leed, van vreugde en pijn en de kansen tot heling niet laten liggen.

Wij worden dus sterk uitgenodigd om van onze relaties iets te maken dat de moeite waard is maar het is ook een unieke gelegenheid om het risico op liefde een nieuwe kans te geven door elke dag opnieuw te kiezen voor de ander, kortbij of veraf. We kennen geen grotere dankbaarheid, vrede en vreugde, dan wanneer we (opnieuw) vertrouwd worden.

Zo komen we tot Kerstmis waarbij we de menslievendheid van Jezus herdenken. Laat ons hopen dat de boodschap van Jezus voor iedereen op deze wereld een licht mag zijn, warmte en bemoediging uitstraalt, een weg is die uitzicht geeft. Laat ons aan elkaar vertellen over die droom van God over ons!

Bruno Jacobs

Ranst, november 2016